

КАНСУЛЬТАТЫЎНАЕ ЗАКЛЮЧЭННЕ

1 лістапада 2016 года горад Мінск

Вялікая калегія Суда Еўразійскага эканамічнага саюза

у складзе:

Старшынствуючага, Старшыні Суда ФЕДАРЦОВА А.А., суддзі-дакладчыка АЖЫБРАІМАВАЙ А.М., суддзяў АЙРЫЯН Э.У., БАШАВА Ж.Н., КОЛАСА Д.Г., НЕШАТАЕВАЙ Т.М., СЕЙЦІМАВАЙ В.Х., СКРЫПКІНАЙ Г.А., ТУМАНЯНА А.Э., ЧАЙКІ К.Л., пры сакратары судовага пасяджэння АСАНАЛІЕВАЙ А.К., заслухаўшы суддзю-дакладчыка, даследаваўшы матэрыялы справы, разгледзеўшы заяву Міністэрства нацыянальнай эканомікі Рэспублікі Казахстан, кіруючыся пунктамі 46, 47, 49, 50, 68, 69, 73, 96, 98 Статута Суда Еўразійскага эканамічнага саюза, артыкуламі 72, 85 Рэгламенту Суда Еўразійскага эканамічнага саюза, дае наступнае кансультацыйнае заключэнне па заяве Міністэрства нацыянальнай эканомікі Рэспублікі Казахстан аб растлумачэнні палажэнняў Дагавора аб Еўразійскім эканамічным саюзе ад 29 мая 2014 года, міжнародных дагавораў у рамках Еўразійскага эканамічнага саюза і рашэнняў органаў Еўразійскага эканамічнага саюза па пастаўленым пытанні.

Пытанне заяўніка

1. Міністэрства нацыянальнай эканомікі Рэспублікі Казахстан (далей – заяўнік) просіць Суд Еўразійскага эканамічнага саюза (далей – Суд) даць растлумачэнне па пытанні: ці прымяняюцца зніжаныя стаўкі ўвазных мытных пошлін, прадугледжаныя для ўвозу тавараў у межах устаноўленага аб'ёму, калі выпуск тавараў, у дачыненні да якіх была пададзена папярэдняя мытная дэкларацыя, ажыццяўляецца пасля заканчэння тэрміну дзеяння ліцэнзіі на імпорт тавараў, што ўвозяцца ў межах тарыфных квот.

Кампетэнцыя Суда

2. У адпаведнасці з пунктам 46 Статута Суда Еўразійскага эканамічнага Саюза, які з'яўляецца дадаткам № 2 да Дагавора аб Еўразійскім эканамічным саюзе ад 29 мая 2014 года (далей – Статут

Суда), Суд па заяве дзяржавы-члена або органа Саюза ажыццяўляе растлумачэнне палажэнняў Дагавора аб Еўразійскім эканамічным саюзе ад 29 мая 2014 года (далей – Дагавор аб Саюзе), міжнародных дагавораў у рамках Еўразійскага эканамічнага саюза (далей – Саюз) і рашэнняў органаў Саюза, а таксама па заяве супрацоўнікаў і службовых асобаў органаў Саюза і Суда палажэнняў Дагавора аб Саюзе, міжнародных дагавораў у рамках Саюза і рашэнняў органаў Саюза, звязаных з працоўнымі праваадносінамі.

У адпаведнасці з пераходнымі палажэннямі ў дачыненні да раздзела VIII Дагавора аб Саюзе (артыкул 101 Дагавора аб Саюзе) да уваходжанні ў сілу Мытнага кодэкса Еўразійскага эканамічнага саюза мытнае рэгуляванне ў Саюзе ажыццяўляецца ў адпаведнасці з Дагаворам аб Мытным кодэксе мытнага саюза ад 27 лістапада 2009 года і іншымі міжнароднымі дагаворамі дзяржаў-членаў, якія рэгулююць мытныя праваадносіны і былі заключаны ў рамках фармавання дагаворна-прававой базы Мытнага саюза і Адзінай эканамічнай прасторы і ўваходзяць у адпаведнасці з артыкулам 99 Дагавора аб Саюзе ў права Саюза, з улікам палажэнняў артыкула 101 Дагавора аб Саюзе.

Мытны кодэкс Мытнага саюза (далей – МК МС) з'яўляецца Дадаткам да Дагавора аб Мытным кодэксе мытнага саюза ад 27 лістапада 2009 года і ўяўляе сабой міжнародны дагавор, які дзейнічае ў рамках Саюза, і, на падставе выкладзенага, уваходзіць у права Саюза.

Праатакол аб адзіным мытна-тарыфным рэгуляванні, які з'яўляецца дадаткам № 6 да Дагавора аб Саюзе (далей – Праатакол аб мытна-тарыфным рэгуляванні), распрацаваны ў адпаведнасці з раздзелам IX Дагавора аб Саюзе, вызначае прынцыпы і парадак прымянення на мытнай тэрыторыі Саюза мер мытна-тарыфнага рэгулявання і з'яўляецца неад'емнай часткай Дагавора аб Саюзе.

Рашэнне Камісіі мытнага саюза ад 22 чэрвеня 2011 года № 687 «Аб палажэнні аб адзіным парадку кантролю мытнымі органамі ўвозу на мытную тэрыторыю Мытнага саюза ў рамках ЕўрАзЭС і вывазу з гэтай тэрыторыі тавараў, якія ліцэнзуюцца» (далей – Палажэнне аб парадку кантролю) з'яўляецца дзеючым прававым актам Саюза ў адпаведнасці з абзацамі другім і трэцім артыкула 38 Дагавора аб Еўразійскай эканамічнай камісіі ад 18 лістапада 2011 года, пунктам 2 артыкула 99 Дагавора аб Саюзе.

Пералічаныя міжнародныя дагаворы і рашэнне органа Саюза ў адпаведнасці з артыкулам 6 Дагавора аб Саюзе ўваходзяць у права Саюза, а іх растлумачэнне, згодна з пунктам 46 Статута Суда, – у прадметную кампетэнцыю Суда.

Суб'ектамі, надзеленымі правам звароту ў Суд з заявай аб

растлумачэнні, з'яўляюцца: дзяржавы-члены Саюза, органы Саюза, супрацоўнікі і службовыя асобы органаў Саюза і Суда.

Зварот у Суд з заявай аб растлумачэнні ад імя дзяржавы-члена, згодна з пунктам 49 Статута Суда, ажыццяўляецца ўпаўнаважанымі organамі і арганізацыямі дзяржавы-члена, спіс якіх вызначаецца кожнай дзяржавай-членам і накіроўваецца ў Суд па дыпламатычных каналах.

Нотай № 21-37596/1759 ад 20 мая 2015 года Міністэрства замежных спраў Рэспублікі Казахстан паведаміла Суду, што ў адпаведнасці з Указам Прэзідэнта Рэспублікі Казахстан ад 6 мая 2015 года № 20 «Аб органах і арганізацыі, упаўнаважаных на зварот у Суд Еўразійскага эканамічнага саюза», з заявай аб растлумачэнні палажэнняў Дагавора аб Саюзе, міжнародных дагавораў у рамках Саюза і рашэнняў органаў Саюза ўпаўнаважаны звяртацца Генеральная пракуратура Рэспублікі Казахстан, міністэрствы замежных спраў, па інвестыцыях і развіцці, нацыянальнай эканомікі і юстыцыі Рэспублікі Казахстан.

Заява падпісана кіраўніком упаўнаважанага органа дзяржавы-члена Саюза – Міністрам нацыянальнай эканомікі Рэспублікі Казахстан, што адпавядае пункту 2 артыкула 10, падпункту б) пункта 1 артыкула 31 Рэгламенту Суда Еўразійскага эканамічнага саюза, зацверджанага Рашэннем Вышэйшага Еўразійскага эканамічнага савета ад 23 снежня 2014 года № 101 (далей – Рэгламент Суда).

Такім чынам, заява аб растлумачэнні пададзена ўпаўнаважанай асобай, як яе вызначаюць пункты 46 і 49 Статута Суда.

3. У адпаведнасці з пунктам 73 Статута Суда Суд разглядае справы аб растлумачэнні на пасяджэнні Вялікай калегіі Суда.

Растлумачэнне Судом палажэнняў актаў Саюза ажыццяўляецца ў адпаведнасці з прынцыпам добрасумленнага тлумачэння, замацаваным у пункце 1 артыкула 31 Венскай канвенцыі аб праве міжнародных дагавораў ад 23 мая 1969 года.

Працэдура ў Судзе

4. Заяўнікам прыкладзены матэрыялы па пытанні, якое запытваецца, Еўразійскай эканамічнай камісіі, Федэральнай мытнай службы Расійскай Федэрацыі, Дзяржаўнага мытнага камітэта Рэспублікі Беларусь і Міністэрства нацыянальнай эканомікі Рэспублікі Казахстан.

У рамках падрыхтоўкі справы да разгляду Судом быў накіраваны запыт аб прадастаўленні інфармацыі Генеральному сакратару Сусветнай мытнай арганізацыі, а таксама запыты аб прадстаўленні пазіцыі ў міністэрствы замежных спраў Рэспублікі Арменія, Рэспублікі Беларусь, Кыргызскай Рэспублікі, Расійскай Федэрацыі, міністэрствы юстыцыі

Рэспублікі Арменія, Рэспублікі Беларусь, Кыргызскай Рэспублікі, Рэспублікі Казахстан, Расійскай Федэрацыі, Дзяржаўную мытную службу пры Урадзе Кыргызскай Рэспублікі, Камітэт дзяржаўных даходаў пры Урадзе Рэспублікі Арменія.

Адказы на запыты паступілі ад Сакратарыята Сусветнай мытнай арганізацыі, Міністэрства замежных спраў Рэспублікі Арменія, Дзяржаўнай мытнай службы пры ўрадзе Кыргызскай Рэспублікі, міністэрстваў юстыцыі Рэспублікі Арменія, Рэспублікі Беларусь, Расійскай Федэрацыі.

Судом заслуханы Алдабергенаў К.М. і Ефімчук М.М. – прадстаўнікі аб'яднання юрыдычных асоб «Еўразійскі саюз удзельнікаў знешнеэканамічнай дзейнасці» па пытанні, растлумачэнне якога запытваецца заяўнікам.

Высновы Вялікай калегіі Суда

5. Вялікая калегія суда лічыць, што для адказу на пытанне заяўніка патрабуецца тлумачэнне такіх паняццяў, як тарыфная квота, ліцэнзія на імпорт у рамках тарыфнай квоты, а таксама парадак прымянення ільготных ставак увазных мытных пошлін у выпадку заканчэння тэрміну дзеяння ліцэнзіі на імпорт тавараў, што ўвозяцца ў межах тарыфных квот.

6. Паняцце тарыфнай квоты змешчана ў пункце 2 Пратакола аб адзіным мытна-тарыфным рэгуляванні і азначае меру рэгулявання ўвозу на мытную тэрыторыю Саюза асобных відаў сельскагаспадарчых тавараў, што паходзяць з трэціх краін, якая прадугледжвае прымяненне дыферэнцыраваных ставак увазных мытных пошлін Адзінага мытнага тарыфу Саюза ў дачыненні да тавараў, што ўвозяцца ў межах устаноўленай колькасці (у натуральным або вартасным выражэнні) на працягу пэўнага перыяду і звыш такой колькасці.

Паўнамоцтвы на ўстанаўленне тарыфных квот з'яўляюцца выключнай кампетэнцыяй Еўразійскай эканамічнай камісіі (далей – Камісія) на падставе пункта 1 артыкула 45 Дагавора аб Саюзе. Акрамя ўстанаўлення тарыфных квот, Камісія размяркоўвае аб'ёмы тарыфнай квоты паміж дзяржавамі-членамі, вызначае метады і парадак прымянення тарыфных ільгот, а таксама ўстанаўлівае выпадкі і ўмовы прадстаўлення тарыфных ільгот, вызначае парадак прымянення тарыфных ільгот.

Камісія рэалізуе свае паўнамоцтвы па ўстанаўленні тарыфнай квоты праз зацвярджэнне ільготных ставак увазных пошлін Адзінага мытнага тарыфу Саюза ў дачыненні да сельскагаспадарчых тавараў, што ўвозяцца ў межах аб'ёму, прадугледжанага тарыфнай квотай і звыш яго.

Пунктам 5 Пратакола аб адзіным мытна-тарыфным рэгуляванні прадугледжана, што аб'ём тарыфнай квоты ў дачыненні да асобнага віду

сельскагаспадарчых тавараў, што паходзіць з трэціх краін і ўвозіцца на мытную тэрыторыю Саюза, які ўстанаўліваецца Камісія, не можа перавышаць розніцу паміж аб'ёмам спажывання такога тавара на мытнай тэрыторыі Саюза і аб'ёмам вытворчасці аналагічнага тавара на мытнай тэрыторыі Саюза Калі, згодна з пунктам 6 названага Пратакола, аб'ём вытворчасці аналагічнага тавара на мытнай тэрыторыі Саюза роўны аб'ёму спажывання такога тавара або перавышае яго, устанаўленне тарыфнай квоты не дапускаецца.

Значыць, тарыфная квота прымяняецца толькі тады, калі існуе дысбаланс паміж вытворчасцю і спажываннем асобнага віду сельскагаспадарчага тавара, а менавіта: вытворчасць гэтага віду тавара не адпавядае нормам яго спажывання.

Такім чынам, мэта тарыфнага кватавання – гэта дапаўненне аб'ёму тавара, колькасць якога з'яўляецца недастатковай для патрэбаў унутранага рынку Саюза.

Камісія рэалізавала паўнамоцтвы па ўстанаўленні аб'ёму квот шляхам прыняцця рашэння Калегіі Еўразійскай эканамічнай камісіі ад 18 жніўня 2015 года № 99 «Аб устанаўленні тарыфных квот на ўвоз у 2016 годзе асобных відаў сельскагаспадарчых тавараў на мытную тэрыторыю Еўразійскага эканамічнага саюза, а таксама аб'ёмаў тарыфных квот для ўвозу гэтых тавараў на тэрыторыі дзяржаў-членаў Еўразійскага эканамічнага саюза» (далей – рашэнне № 99), а таксама рашэння Калегіі Еўразійскай эканамічнай камісіі ад 30 жніўня 2016 года № 97 «Аб устанаўленні тарыфных квот у дачыненні да асобных відаў сельскагаспадарчых тавараў, што ўвозяцца ў 2017 годзе на мытную тэрыторыю Еўразійскага эканамічнага саюза, а таксама аб аб'ёмах тарыфных квот у дачыненні да гэтых тавараў, што ўвозяцца на тэрыторыі дзяржаў-членаў Еўразійскага эканамічнага саюза» (далей – рашэнне № 97).

Як вынікае з пункта 1 рашэння № 99 і пункта 1 рашэння № 97, тарыфныя квоты ўстаноўлены тэрмінам на адзін календарны год: на 2016 і 2017 гады.

Дзяржавы-члены размяркоўваюць аб'ёмы тарыфных квот, якія былі ўстаноўлены Камісіяй, паміж удзельнікамі знешнегандлёвай дзейнасці ў адпаведнасці з нацыянальным заканадаўствам, а таксама даручаюць кампетэнтнаму органу выканаўчай улады ажыццявіць выдачы ліцэнзій на ўвоз тавараў у рамках тарыфнай квоты (пункт 4 рашэння № 99, пункт 4 рашэння № 97).

7. Права ўвозу на мытную тэрыторыю Саюза тавараў у межах вызначанага аб'ёму па ільготнай стаўцы мытнай пошліны пацвярджаецца

адпаведнай ліцэнзіяй.

Ліцэнзаванне імпарту тавараў у рамках тарыфных квот прадугледжана пунктам 47 Пратакола аб мерах нетарыфнага рэгулявання, які з'яўляецца дадаткам № 7 да Дагавора аб Саюзе (далей - Пратакол аб мерах нетарыфнага рэгулявання). Пункт 2 дадзенага Пратакола паняцце «ліцэнзія» вызначае як «спецыяльны дакумент на права ажыццяўлення экспарту і (або) імпарту тавараў».

Артыкулам 46 Дагавора аб Саюзе ўстаноўлены вычарпальны спіс мер нетарыфнага рэгулявання. Ліцэнзія, якая падлягае выдачы ў рамках рэалізацыі тарыфнай квоты, не адносіцца да ліку мер нетарыфнага рэгулявання.

Згодна з пунктам 47 Пратакола аб мерах нетарыфнага рэгулявання ліцэнзаванне рэалізуецца шляхам выдачы ўпаўнаважаным органам дзяржавы-члена Саюза ўдзельніку знешнегандлёвай дзейнасці ліцэнзіі на экспарт і (або) імпорт тавараў.

У адпаведнасці з пунктам 4 Пратакола аб мерах нетарыфнага рэгулявання тавары, у дачыненні да якіх прынята рашэнне аб прымяненні мер нетарыфнага рэгулявання, уключаюцца ў адзіны спіс тавараў, да якіх прымяняюцца меры нетарыфнага рэгулявання ў гандлі з трэцімі краінамі (далей – адзіны спіс тавараў). Пры гэтым у адзіны спіс тавараў уключаюцца таксама тавары, у дачыненні да якіх прынята рашэнне аб устанаўленні тарыфнай квоты і выдачы ліцэнзій.

Праваадносіны па прымяненні тарыфных квот як мер адзінага мытна-тарыфнага рэгулявання падпадаюць пад дзеянне механізму прымянення мер нетарыфнага рэгулявання ў дачыненні да трэціх краін, а прававыя падставы прымянення ільготных ставак уважных мытных пошлін, якія ўстанаўліваюцца Камісіяй для тавараў, што ўвозяцца ў межах вызначанага Камісіяй аб'ёму і тэрміну дзеяння тарыфнай квоты, дапаўняюцца наяўнасцю дзеючай ліцэнзіі на импорт такіх тавараў.

Аднак такая ліцэнзія з'яўляецца мерай, якая не можа разглядацца асобна ад тарыфнай квоты, у рамках якой яна выдадзена.

Аналіз артыкула 46 Дагавора аб Саюзе, Пратакола аб мерах нетарыфнага рэгулявання і Пратакола аб адзіным мытна-тарыфным рэгуляванні дазваляе зрабіць выснову, што ліцэнзаванне ў рамках тарыфнай квоты ўяўляе сабой асаблівую форму для рэалізацыі тарыфнага рэгулявання.

Без размеркавання тарыфнай квоты такая ліцэнзія не можа быць выдадзена. Таму, улічваючы мэтавае назначэнне ліцэнзіі на импорт, якая выдаецца ў рамках тарыфнай квоты, няма падстаў разглядаць яе ў якасці самастойнай меры нетарыфнага рэгулявання.

З улікам выкладзенага Вялікая калегія Суда прыходзіць да высновы,

што тавар, увоз якога дапускаецца ў межах тарыфнай квоты, уяўляе сабой тавар, які ліцэнзуецца, у дачыненні да якога ўстаноўлена мера тарыфнага рэгулявання і, адпаведна, ільготная стаўка мытнай пошліны.

Зыходзячы з вызначэння тарыфнай квоты, прыведзенага ў пункце 2 Пратакола аб адзіным мытна-тарыфным рэгуляванні, перыяд, на працягу якога выконваецца ўвоз тавару, з'яўляецца абавязковай умовай устанаўлення тарыфнай квоты.

Згодна з падпунктам 1 пункта 7 Пратакола аб адзіным мытна-тарыфным рэгуляванні адной з абавязковых умоў, якія павінны быць захаваны пры прыняцці рашэння аб устанаўленні тарыфнай квоты, з'яўляецца ўстанаўленне тарыфнай квоты на акрэслены тэрмін.

У адпаведнасці з часткай першай пункта 10 Палажэння аб адзіным парадку кантролю перамяшчэнне тавараў, якія ліцэнзуюцца (за выключэннем тавараў, якія ліцэнзуюцца і ў дачыненні да якіх устаноўлены меры нетарыфнага рэгулявання) праз мытную мяжу Мытнага саюза і падача мытнай дэкларацыі пры заяўленні першай мытнай працэдуры ажыццяўляецца ў межах тэрміну дзеяння ліцэнзіі.

У абзацы другім пункта 9 Правілаў выдачы ліцэнзій і дазвонаў на экспарт і (або) імпорт тавараў, якія з'яўляюцца дадаткам да Пратакола аб мерах нетарыфнага рэгулявання (далей – Правілы), прадугледжана, што перыяд дзеяння ліцэнзіі для тавараў, у дачыненні да якіх уведзены тарыфныя квоты, заканчваецца ў каляндарным годзе, на які ўстаноўлена квота.

Значыць, аб'ём правоў і абавязкаў, якія ўзнікаюць у суб'екта, што ажыццяўляе ўвоз тавара на падставе ліцэнзіі, выдадзенай у рамках тарыфнай квоты, абмежаваны тэрмінам дзеяння ліцэнзіі.

Такім чынам, пункт 10 дадзенага Палажэння ўстанаўлівае розны аб'ём дзеянняў, што выконваюцца з таварамі, якія ліцэнзуюцца, у межах тэрміну дзеяння ліцэнзіі ў залежнасці ад таго, якая мера (тарыфная або нетарыфная) прымяняецца да адпаведных тавараў. Для тавараў, да якіх прымяняецца тарыфная квота, гэта значыць мера тарыфнага рэгулявання, у межах тэрміну дзеяння ліцэнзіі прадугледжана перамяшчэнне тавараў, якія ліцэнзуюцца, праз мытную мяжу і падача мытнай дэкларацыі пры заяўленні першай мытнай працэдуры, а для тавараў, да якіх прымяняюцца нетарыфныя меры, устаноўлена патрабаванне аб допуску да выпуску ў межах тэрміну дзеяння ліцэнзіі. З пункта 10 названага вышэй Палажэння бачна, што для першай катэгорыі тавараў устаноўлена патрабаванне аб іх перамяшчэнні і падачы мытнай дэкларацыі, а для другой – патрабаванне аб выпуску ў межах тэрміну дзеяння ліцэнзіі.

На падставе падпункта 22) пункта 1 артыкула 4 МК МС пад перамяшчэннем тавараў праз мытную мяжу разумеецца ўвоз тавараў на

мытную тэрыторыю мытнага саюза або вываз тавараў з мытнай тэрыторыі мытнага саюза. У адпаведнасці з падпунктам 3) пункта 1 артыкула 4 МК МС увоз тавараў на мытную тэрыторыю мытнага саюза – здзяйсненне дзеянняў, звязаных з перасячэннем мытнай мяжы, у выніку якіх тавары прыбылі на мытную тэрыторыю мытнага саюза любым спосабам, да іх выпуску мытнымі органамі. Такім чынам, увоз тавара на мытную тэрыторыю – гэта комплекс дзеянняў, у выніку якіх тавар прыбыў на мытную тэрыторыю, але яшчэ не выпушчаны мытным органам.

З улікам выкладзенага Вялікая калегія Суда прыходзіць да высновы аб тым, што тэрмін ліцэнзіі на ўвоз тавараў, якія падлягаюць кватаванню, па ільготнай мытнай пошліне дзейнічае на момант іх увозу на мытную тэрыторыю Саюза.

8. Мытная дэкларацыя, згодна з падпунктам 24) пункта 1 артыкула 4 МК МС, – гэта дакумент, складзены па ўстаноўленай форме, які змяшчае звесткі аб таварах, аб абранай мытнай працэдуры і іншыя звесткі, неабходныя для выпуску тавараў.

Згодна з пунктам 1 артыкула 183 МК МС мытная дэкларацыя павінна суправаджацца дакументамі, на падставе якіх яна запоўнена. Сярод такіх дакументаў зыходзячы з палажэнняў падпунктаў 5), 8) і 10) пункта 1 артыкула 183 МК МС: дакументы, якія пацвярджаюць выкананне забаронаў і абмежаванняў; дакументы, на аснове якіх быў заяўлены класіфікацыйны код тавару па Таварнай наменклатуры знешнеэканамічнай дзейнасці (далей – ТН ЗЭД). Прадастаўленне ліцэнзіі на імпорт тавара ў межах тарыфнай квоты па ільготнай стаўцы пацвярджае абгрунтаванасць выбару адпаведнага класіфікацыйнага коду тавара па ТН ЗЭД.

Названыя нормы МК МС сведчаць аб тым, што патрабаванні аб прадастаўленні дакументаў і звестак, неабходных для выпуску тавараў, уключаючы ліцэнзію на імпорт тавара, таксама адносяцца да моманту падачы мытнай дэкларацыі.

9. Прымяненне папярэдняга мытнага дэкларавання, гэта значыць заяўленне дэкларантам мытнаму органу звестак аб таварах, аб абранай мытнай працэдуры і (або) іншых звестак, неабходных для выпуску тавараў, да іх увозу на мытную тэрыторыю Саюза, устаноўлена артыкулам 193 МК МС і мае на мэце спрашчэнне мытнага афармлення тавараў, якія ліцэнзуюцца і ўвозяцца ў межах тарыфных квот, а таксама скарачэнне часавых і фінансавых выдаткаў удзельнікаў знешнегандлёвага абарачэння.

Разам з тым папярэдняе мытнае дэклараванне ў адсутнасці факту перамяшчэння тавара праз мытную мяжу Саюза не з’яўляецца падставай для прымянення ільготнай стаўкі мытнай пошліны, устаноўленай для

тавара, увезенага ў межах тарыфнай квоты. Пункт 6 артыкула 193 МК МС устанаўлівае, што ў выпадку, калі тавары не прад'яўлены мытнаму органу на працягу 30 дзён з даты рэгістрацыі мытнай дэкларацыі, у выпуску такіх тавараў будзе адмоўлена.

10. Выпуск тавару, згодна з падпунктам 5) пункта 1 артыкула 4 МК МС, – гэта дзеянне мытных органаў, якое дазваляе зацікаўленым асобам выкарыстоўваць тавары ў адпаведнасці з умовамі заяўленай мытнай працэдуры або ў адпаведнасці з умовамі, устаноўленымі для асобных катэгорый тавараў, якія не падлягаюць у адпаведнасці з МК МС змяшчэнню пад мытныя працэдуры.

Палажэнні пункта 1 артыкула 195 МК МС не ўстанаўліваюць патрабаванняў у дачыненні да тэрміну дзеяння ліцэнзіі як неабходнай умовы выпуску тавараў і не ўстанаўліваюць забароны выпуску ў выпадку, калі на момант выпуску тэрмін дзеяння ліцэнзіі скончаны. У гэтай сувязі патрабаванне аб прадастаўленні дакументаў і звестак, неабходных для выпуску, адносіцца да моманту падачы мытнай дэкларацыі, і, значыць, патрабаванне аб прадастаўленні дзеючай ліцэнзіі ў ліку дакументаў, неабходных для выпуску, таксама адносіцца да моманту падачы мытнай дэкларацыі.

Вялікая калегія Суда на падставе выкладзенага прыходзіць да высновы, што для прымянення ільготнай стаўкі мытнай пошліны ў межах тэрміну дзеяння ліцэнзіі павінна быць здзейснена наступная сукупнасць дзеянняў: увоз тавару, у дачыненні да якога ўстаноўлена тарыфная квота, на мытную тэрыторыю Саюза і падача мытнай дэкларацыі пры заяўленні першай мытнай працэдуры. Пры гэтым мытная дэкларацыя можа быць пададзена, у тым ліку, у парадку папярэдняга мытнага дэкларавання.

Вялікая калегія Суда зыходзіць з мэтай знешнегандлёвай палітыкі Саюза, якія замацаваны ў пункце 2 артыкула 33 Дагавора аб Саюзе: прымяненне мер і механізмаў ажыццяўлення знешнегандлёвай палітыкі Саюза, якія з'яўляюцца не больш цяжкімі для ўдзельнікаў знешнегандлёвай дзейнасці дзяржаў-членаў, чым неабходна для забеспячэння эфектыўнага дасягнення мэтай Саюза; абарона правоў і законных інтарэсаў удзельнікаў знешнегандлёвай дзейнасці дзяржаў-членаў, а таксама правоў і законных інтарэсаў вытворцаў і спажыўцоў тавараў і паслуг.

11. Вялікая калегія Суда адзначае, што прававое рэгуляванне, якое дзейнічае ў Саюзе, не ўстанаўлівае абавязкі выпусціць тавар пры ўмове фактычнага ўвозу і падачы мытнай дэкларацыі з неабходным камплектам суправаджальных дакументаў, уключаючы ліцэнзію, якая дзейнічае на момант ўвозу тавараў.

Вялікая калегія Суда лічыць, што для ўдзельніка знешнеэканамічнай дзейнасці, які ажыццяўляе ў межах тэрміну дзеяння ліцэнзій ўвоз тавара па тарыфнай квоты на мытную тэрыторыю Саюза і падачу мытнай дэкларацыі, у тым ліку з выкарыстаннем папярэдняга дэкларавання, не павінны наставаць наступствы ў выглядзе выплаты мытнай пошліны не па ільготнай стаўцы.

На падставе выкладзенага Вялікая калегія Суда лічыць абгрунтаваным даць наступнае растлумачэнне пытання заяўніка.

Ільготныя стаўкі ўвазных мытных пошлін, прадугледжаныя рашэннем Еўразійскай эканамічнай камісіі для ўвозу тавараў у межах выдзеленага аб'ёму і ўстаноўленага тэрміну дзеяння тарыфнай квоты, прымяняюцца пры ўмове ўвозу тавараў і падачы мытнай дэкларацыі ў перыяд дзеяння ліцэнзій на імпарт тавараў, што ўвозяцца ў рамках тарыфных квот.

Заклучныя палажэнні

12. Копію гэтага Кансультатыўнага заключэння накіраваць заяўніку.

13. Кансультатыўнае заключэнне размясціць на афіцыйным інтэрнэт-сайце Суда.

Старшынствуючы

А.А. Федарцоў

Суддзя-дакладчык

А.М. Ажыбраімава

Суддзі

Э.У. Айрыян

Ж.Н. Баішаў

Д.Г. Колас

Т.М. Нешатаева

В.Х. Сейцімава

Г.А. Скрыпкіна

А.Э. Туманян

К.Л. Чайка